

гр.Перник, 01 декември, 2014 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание проведено на единадесети ноември през две хиляди и четиринадесета година, в състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при секретаря Е.В., като разгледа докладваното от съдията административно дело № 684/2014 г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

СМДЛ “Ивалдеор” ЕООД, гр. Перник, чрез управител и собственик на капитала на дружеството – И.М.С.***, оспорва решение № КРД-2/20.VIII.2014 г. на директора на ТП на НОИ Перник, с което е оставена без уважение жалбата срещу задължително предписание на контролен орган от ТП на НОИ Перник № МП-17150#2/23.VII.2014 г. Срещу посочения административен акт е подадена жалба с подробни и прецизно развити оплаквания за незаконосъобразност на оспорваното решение. Жалбата се поддържа от процесуалния представител на оспорващия с искане за отмяна на решението на административния орган и потвърдените с него задължителни предписания. Претендира се присъждане на деловодни разноски по приложен списък.

Ответникът по жалбата, чрез юрисконсулт, оспорва основателността ѝ.

Съдът, като взе предвид становищата на страните във връзка с доказателствата по делото, прие следното.

Жалбата е процесуално допустима – подадена в законово установен срок от лице пряко засегнато от оспорвания административен акт.

Разгледана по същество е основателна.

Основният спорен въпрос в настоящия случай е по отношение законността на осигуряването на д-р И.М.С.*** и издаденото ѝ УП-3 № 001/1 от 08.VI.2014г. За периода от 05.X.2010г. до 31.V.2014г. оспорващата е осигурявана на основание чл.4, ал.1 т.1 от КСО на основание на трудов договор № 1/ 04.X.2010г., сключен между нея и СМДЛ „Ивалдеор“ ЕООД. Подадените за периода данни за „вид осигуряване“ на д-р С.*** са с код „03“ за работа по трудово правоотношение при условията на втора категория труд.

Незаконосъобразно и при липса на законово основание, на работодателя СМДЛ „Ивалдеор“ ЕООД е предписано да извърши корекция на кода за „вид осигуряване“ за горния период по отношение на д-р С.***.

Съгласно трудов договор № 1/ 04.X.2010г., д-р С. е назначена в СМДЛ „Ивалдеор“ ЕООД на длъжност „лекар - рентгенолог“, като е започнала изпълнява трудовите си функции по преглед на пациенти от датата на трудовия договор.

На основание чл.61, ал.1 от КТ, сключването на трудов договор между служителя и работодателя е правопораждащия юридически факт за възникване на трудовото правоотношение. Трудов договор № 1/ 04.X.2010г. между оспорващата и СМДЛ „Ивалдеор“ ЕООД не е прекратен и към настоящия момент, нито е обявен по надлежния ред на чл.74 от КТ от съд за невалиден.

Осигурителното правоотношение има вторичен характер и неговото възникване е обусловено от възникването, започването на изпълнението и съществуването на друго (трудова) правоотношение. В настоящия случай, юридическия факт за трудовото правоотношение е трудовият договор, въз основа на който е извършвано и се извършва осигуряването на жалбоподателя и към настоящия момент.

На основание чл.10, ал.1 от КСО, осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл.4 или чл.4а, ал. 1 от КСО и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването на

тази дейност. Тълкуването на този законов текст, налага извод, че както момента на възникване, така и момента на прекратяване на осигуряването, са обвързани с упражняването на трудова дейност. В същия смисъл е и допълнителната разпоредба на §1, т.3 от КСО, която дефинира понятието „осигурено лице“ като физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл.4 и чл.4а, ал. 1 от КСО, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски.

В настоящия случай, основанийето за осигуряване на оспорващата е осъществяване от нея на трудова дейност по трудово правоотношение. Това е обуславящото правоотношение за възникване на осигуряването и произтичащите от него права и задължения в качеството ѝ на осигурено за всички осигурени социални рискове лице по смисъла на чл.4, ал.1, т.1 от КСО. Трудовото правоотношение между жалбоподател и СМДЛ „Ивалдеор“ ЕООД с започнало своето изпълнение и не е прекратено. В КСО липсват легална дефиниция на понятието „упражняване на трудова дейност“ или уточнения на начина, по който следва да се определи моментът на „започване упражняването на трудовата дейност“ при различните основания за задължително осигуряване по чл.4.

До момента на прекратяване на трудовото правоотношение на жалбоподателя със работодателя СМДЛ „Ивалдеор“ ЕООД или до момента на обявяване от съда на трудов договор № 1/ 04.X.2010г. за недействителен (невалиден) липсва законово основание за извършване на промяна на „вида осигуряване“ за жалбоподателя – като работник от такова по трудово правоотношение (с код 03), в такова по договор за възлагане на управление (с код 10) или като самоосигуряващо се лице (с код 12).

По своята правна природа, СМДЛ „Ивалдеор“ ЕООД е лечебно заведение, чиято дейност се регламентира от Закона за лечебните заведения (ЗЛЗ), който закон е специален по отношение на ТЗ. Съгласно чл.2, ал.1 от ЗЛЗ, лечебните заведения са организационно обособени структури на функционален принцип. Самата лечебна дейност се извършва от лицата, които упражняват дейност в лечебното заведение, и не касае правно организационната форма на самото заведение.

Като специален по отношение на ТЗ, ЗЛЗ намира приложение по въпросите на учредяване и функциониране на лечебните заведения, които са учредени като търговски дружества.

Самостоятелната медико-диагностична лаборатория е отделен вид лечебно заведение за извънболнична помощ, съгласно чл.8, ал.1, т.3 от ЗЛЗ, в което лекар с помощта на други специалисти извършва предписани от друг лекар или лекар по дентална медицина специализирани медицински изследвания (чл.18, ал.1 от ЗЛЗ). В нея работи поне един лекар с призната специалност по профила на лабораторията. Съгласно, текста на чл.18, ал.3 от ЗЛЗ, самостоятелната медико-диагностична лаборатория се управлява от лекар с призната специалност по профила на лабораторията. На основание чл.36, ал.1 от ЗЛЗ, самостоятелната медико-диагностична лаборатория се учредява като търговско дружество и след това се регистрира в Регионалната здравна инспекция, на чиято територия се намира. Съгласно чл.63, ал.1 от ЗЛЗ, управител на лечебното заведение може да бъде само лице с образователно-квалификационна степен „магистър“ по медицина. В нормата на чл.69 от ЗЛЗ са определени правата и задълженията на управителя на лечебното заведение, който освен че отговаря за цялостната дейност на заведението и го представлява пред трети лица, е и работодател на всички работещи в лечебното заведение (чл.69, ал.2, т.3 от ЗЛЗ). Терминът „работи“, използван в текста на чл.18, ал.1 от ЗЛЗ, предвижда и изисква сключването и наличието на трудов договор между лечебното заведение и лекарят, осъществяващ медицинските грижи. Реално лечебната дейност не се осъществява от управителя на юридическото лице, регистрирало лечебното заведение, а от него

договор лица, съгласно чл.18, ал.1 и разпоредбите на Националния рамков договор за медицински дейности.

Сключеният между СМДЛ „Ивалдеор“ ЕООД и жалбоподателя трудов договор № 1 от 04.X.10г. е между лечебното заведение — самостоятелна медико-диагностична лаборатория, и лекарят - рентгенолог, назначен в лечебното заведение, за да извършва лечението на пациентите, т.е. непосредствено да предоставя и осъществява медицинските дейности. Налице е материализирано трудово/осигурително правоотношение между два различни правни субекта.

Не могат да бъдат споделени мотивите на оспорваното решение, че ТЗ допуска единствено и само сключване на договор, за управление между еднолично дружество с ограничена отговорност и неговия управител, когато същият представлява дружеството. Текстът на чл.147 от ТЗ, който урежда управлението на еднолично дружество с ограничена отговорност, не се ограничава само до сключването на договор за управление. Изрично в ал.3 на чл.147 от ТЗ е предвидена възможността за сключване и на други договори между едноличния собственик и дружеството, когато то се представлява от него, но за същите нормативно е предвидена писмена форма за тяхната валидност. Отделно от това, разпоредбата касае договори между собственика и управителя на дружеството, а не договорите между управителя и служители на дружеството.

По изричната разпоредба на специалния ЗЛЗ, който дерогира правилата на ТЗ, управителя на лечебното заведение е работодател на лекарите, предоставящи непосредствените медицински грижи и дейности. В специалния закон липсва нормативна забрана за сключване на трудови и/или граждански договори между управителя на лечебното заведение и наетите в него лекари, дори и физическата личностна регистрация на тези лица да съвпада. Забрана за сключване на такива трудови договори липсва и в Кодекса на труда, който с актът от най-висока степен, урежда трудовоправните правоотношения.

По силата на чл. 147, ал. 3 от Търговския закон договорите между едноличния собственик на капитала и учреденото от него търговско дружество се сключват в писмена форма. Законът не е въвел забрана за договаряне между тези правни субекти дори когато дружеството се представлява от собственика на капитала. Следователно, редът, по който ще се определя начина на осигуряване, и свързаната с това осигуряване категория труд, било на едноличния собственик или на работникът, който като физическо лице не е по различен от едноличния собственик на капитала или управител на ЕООД-то, ще се определя според правното основание за получаването им. В конкретния казус това е трудов договор, сключен между ЕООД-то и управителя и не може да се твърди, че едноличният собственик сключва договор сам със себе си, защото страните по договора са дружеството като юридическо лице и управителя или работника, като рентгенолог към същото.

От това следва единствено, че оспорваното решение, с което се потвърждава разпореждането за наложените предписания е незаконосъобразно. Изводите на административния орган са неправилни, поради очевадно противоречие със законово установени правила, най малко – не е съобразено с наложена и непроменена от години съдебна практика. Следва да се отчете, че с РАЗЯСНЕНИЕ № 3-1539 от 25.V.2010 г. относно осигуряването на собственика на капитала на еднолично дружество с ограничена отговорност приходната агенция е взела отношение по тези въпроси и не взема отношение за правната фигура “договаряне сам със себе си”. Напротив дадени са разяснения за ситуации аналогични с настоящата и не се изключва възможността при кумулиране на различни правни субекти в една персона да се прилага различен режим на осигуряване. В крайна сметка, противно на съжденията на административния орган, в настоящия казус никой не е договарял сам със себе си, а оспорващата е съобщила относимите за нея правила за работа при различни категории труд.

В този смисъл задължителните предписания са неправилно дадени и са в ущърб с нормите уреждащи осигурителния режим за труда, полаган от жалбоподателя.

Оспорваното решение подлежи на цялостна отмяна, като в тежест на административния орган се поставят и разноските, направени от жалбоподателя за това съдебно производство.

По тези съображения, съдът

РЕШИ

ОТМЕНЯ решение № КРД-2/20.VIII.2014 г. на директора на ТП на НОИ Перник, с което е потвърдено задължително предписание на контролен орган от ТП на НОИ Перник № МП-17150#2/23.VII.2014 г.

ОТМЕНЯ задължително предписание на контролен орган от ТП на НОИ Перник № МП-17150#2/23.VII.2014 г.

ОСЪЖДА ТП на НОИ Перник да заплати на СМДА “Ивалдеор” ЕООД, гр. Перник, чрез управител и собственик на капитала на дружеството – И.М.С.,**, сумата 400 (четирисотин) лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението до страните.

Съдия:/п/